
James Bond

Casino Royale

007

Casino Royale er den 21. filmen (hvis vi ser bort fra versjonen fra 1954) om spesialagenten James Bond fra MI6. Filmen er basert på den første romanen Ian Flemming skrev om James Bond. Dette er den første filmen Daniel Craig spilte hovedrollen i. Andre skuespillere er Mads Mikkelsen, Eva Green og Judi Dench. Filmen er regissert av Martin Campbell. Musikken er komponert av David Arnold, men Chris Cornell's «You know my name» er med i anslaget av filmen og dukker opp flere steder i forskjellige versjoner senere.

Boka som Flemming skrev er en spionnovelle, men filmen (som alle andre James-Bond-filmer) går under kategorien action. Noen begrunnelser for dette er at Bond representerer det gode, og vinner, en del ytre dramatik med specialeffekter, og at Bond er en sarkastisk, ironisk type. Filmen har en oppfølger som heter «Quantum of Solace». Her blir mange spørsmål fra «Casino Royale» besvart. Som for eksempel: Hvem kan man stole 100 % på? Det er flere karakterer i filmen vi ikke klarer å plassere som skurk eller helt. Som for eksempel en av kompisene til Bond, Mathis, som vi først tror er hans venn helt til Le Chiffre sier: «I'm afraid your friend Mathis is my friend Mathis.»

Synopsis

Casino Royale handler om MI6-agenten James Bond. Han har enda ikke fått sin lisens til å drepe, men etter to raske bestillingsmord, blir han forfremmet til "00"-status. Han har blitt agent 007. Sjefen hans, "M" (som er sjefen for den britiske etterretningen), sender Bond på hans første oppdrag. Han blir sendt til Madagaskar for å stoppe en internasjonal bombemaker. Dette fører ham videre til Alex Dimitrios som er en terrorist som prøver å sprengte verdens største fly.

Terroristfinansiereren Le Chiffre satser mot markedet for å tjene penger når flyet ødelegges av Dimitrios, men når Bond spolerer kuppet, taper Le Chiffre enormt mye penger. Dette gjør at Le Chiffre setter i gang et pokerspill i Montenegro med høye innsatser. Bond utfordrer Le Chiffre for å gjøre ham konkurs under oppsyn av Vesper Lynd fra finansdepartementet som skal holde øye med hvordan Bond styrer pengene sine. Vesper begynner stadig å interessere Bond mer, men Le Chiffres sluhet og ondskap viser seg å få flere følger for dem enn Bond noen gang kunne forestille seg. Og Bond lærer sin viktigste lekse: Stol aldri på noen.

Det narrative (I klippet)

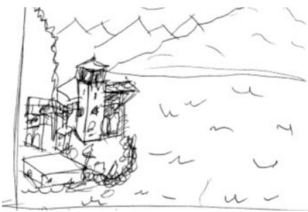

Det klippet jeg har valgt å analysere er den siste scenen i filmen. Bond har akkurat fått sporet opp Mr. White via mobilnummeret hans. Vi får ikke vite så mye om hvem Mr. White er i filmen, men han er en av bakkemennene som står bak tyveriet av pengepremien som Bond vant på kasinoet. Scenen utspiller seg som følger: Mr. White kjører den flotte, sorte bilen sin inn gjennom en port (bilde 1). Vi ser en vakker villa, med en stor brygge og flott utsikt (bilde 2). Vi antar at Mr. White er ganske rik, og at dette er hans villa. Mr. White stopper bilen, går ut og ser utover havet (bilde 3). Telefonen hans ringer. Når den gjør det, ser ikke White veldig fornøyd ut. Han lurar nok på hvem det kan være som ringer ham. Han sier «Hello» (bilde 4), og personen i den andre enden svarer: «Mr. White? We need to talk». White rekker så vidt å spørre «Who is this?» før han blir skutt i benet (bilde 5). Han skriker, faller ned på bakken, og kravler seg fremover mot huset mens han klynker (bilde 6). Han har akkurat kommet fram til trappen opp til huset, da han ser en skygge over seg. Han stopper opp. Vi ser to ben som går opp trappen (bilde 7). Dette viser seg å være Bond med et våpen, som vi allerede har gjettet (bilde 8). Bond legger fra seg telefonen, og ser ned på White før han svarer på hvem han er. For første gang (I hvert fall i følge den kronologiske rekkefølgen av filmene) sier han sin verdensberømte «catchphrase»: «The name is Bond. James Bond». Rulleteksten dukker opp (bilde 9), og vi får ikke se hva som skjer videre. Egentlig er dette en ganske brå slutt, og vi kan bli litt irritert over at vi ikke får se hva som skjer videre.

Lyd (I klippet)

Det er lite dialog i klippet, men det er en del musikk og lydeffekter. James Bond-temaet (som er skrevet av Monty Norman) er det vi hører av musikk. Hver gang Bond gjør noe uventet eller noe som gjenkjenner ham som agent, dukker Bond-temaet opp. I denne filmen er han nettopp blitt forfremmet til 00-agent. Derfor er ikke Bond-temaet et eneste sted i filmen, bortsett fra helt til slutt. Dette er nok fordi dette er historien som skapte karakteren. Og når karakteren er ferdig presentert for publikum, kan man gi ham en kjenningsmelodi. Bond-temaet går under sjangeren surf rock, altså surferock. Den er spilt inn med elektrisk gitar i melodien.

I begynnelsen av scenen (fra bilde 1-4) er det kun diegetisk lyd. Det henger kun litt musikk igjen fra klippet før scenen jeg har valgt for følelsen av kontinuitet. Det er kun fuglekvitring og lyden av brusingen fra havet vi hører. Grunnen til dette er nok at det skal virke som en fredfull, normal dag for Mr. White. Musikken kommer like brått på som det skuddet gjør for White. Det er ikke noe tegn til parafraserende forvarsel. Seerne skvetter litt. Idet Mr. White faller ned på bakken er det brukt doxal mickey mousing. Musikken er sterk idet han faller, men når han kravler bortover bakken er det roligere musikk. Videre utover i klippet er det

musikalsk parafrase. James Bond-temaet er ikke-diegetisk. Siden det er Bond-temaet vi hører, vet vi at Bond kommer til å gjøre noe snart, vi vet bare ikke hva. Så dette er et parafraserende forvarsel. Seerne sitter spent og venter på hva Bond kommer til å gjøre når vi ser han komme inn i bildet (bilde 7). Nå har musikken bygget seg opp en god del (fortsett kun kompet), og vi blir mer og mer engasjert i klippet. Idet Bond skal til å si noe, dør musikken helt ut. Det er som om seerne skal holde pusten mens de tenker: «Kommer han til å si det? Kommer han til å si det?» Og når det er akkurat det som skjer går vi over til rulleteksten, og temaet blir spilt med komp og melodi.

Bilder	Dialog	Mise-en-scene	Diegetisk Lyd	Ikke-diegetisk lyd	Effekt
1	Ingen dialog	Bilen til Mr. White kjører inn på eiendommen sin.	Vi hører lyden av bilen som kjører, porten som åpnes og fuglekvitring	Det henger igjen litt musikk fra forrige klipp for kontinuitetsfølelse	Fuglekvitret gir oss følelsen av at det er en fredelig, normal dag.
2	- -	Vi zoomer inn på villaen til Mr. White og ser en brygge, båter og en flott utsikt	Lyden av bilen og fuglekvitring. Vi hører vinden og brusset fra havet	Ingen ikke-diegetisk lyd.	Vi antar at Mr. White er en rik person som eier villaen. - -
3	- -	Mr. White går ut av bilen sin og ser utover havet.	Setebeltet klikkes opp, og bildøren åpnes og smelles igjen. - -	- -	- - - -
4	Mr. White: «Hello?» James Bond: «Mr. White? We need to talk».	Mobilen hans ringer. Han tar den og svarer. Mens han snakker, snur han seg.	Hører mobilen som ringer. - -	- -	Vi begynner å lure på hvem som ringer.

5	Mr. White: "Who is this?"	Mr. White blir skutt i benet. Vi ser støv flyke oppover. Han faller ned på bakken.	Kvitringen og brusert fra havet stopper brått når vi hører skuddet fra et gevær med lyddemper.	Idet skuddet blir avfyrt begynner kompet til James Bond theme. Vi hører også en tordnende lyd.	Vi skjønner at det er Bond som ringer når vi hører stemmen hans. Vi skvetter når Mr. White blir skutt.
6	Ingen dialog	Han kravler bortover mot huset sitt mens han ynker seg.	Vi hører klynkingen til Mr. White og lyden av kroppen som subber i grusen.	Kompet til James Bond theme spilt sakte og rolig.	Vi skjønner at nå kommer det til å skje noe spennende, pga oppbyggingen til musikken.
7	- -	Mr. White stopper opp samtidig som Bond går opp trappen og stiller seg ovenfor ham.	Vi hører lyden av Bonds sko mot trappa.	Kompet fortsetter. Musikken bygger seg opp ved at etterslagene er sterkere og vi hører litt av melodien innimellom.	Vi blir mer og mer spent på hva som vil skje med Mr. White sammen med musikken.
8	«The name is Bond. James Bond.»	Vi ser kun James Bond med maskingeværet i bildet med villaen i bakgrunn.	Vi hører ingen lyd, bortsett fra det Bond sier.	Kompet dør ut idet Bond snakker.	Mange har ventet på denne replikken hele filmen. Når den endelig kommer tenker de at filmen er komplett.
9	Ingen dialog	Rulleteksten dukker opp, og filmen er slutt.	Ingen diegetisk lyd.	James Bond Theme blir spilt med komp og melodi for første gang i filmen. Litt senere ut i rulleteksten går musikken over til Chris Cornells «You know my name».	Vi kan bli skuffet over at filmen ender slik. Vi får ikke vite hva som skjer med White. Da kan man få lyst til å se den neste filmen.

Filmhistorisk perspektiv

Musikken i denne filmen kommer fra flere tidsepoker gjennom filmmusikkens historie. James Bond-temaet kom på 1960-tallet. Som nevnt tidligere går temaet under sjangeren surf rock, men det var på 1950-tallet de begynte å eksperimentere med rock og andre sjangere som skulle konkurrere med den klassiske musikken. «You know my name» er brukt i forskjellige varianter gjennom hele filmen. Dette kan også linkes til 60-tallet, fordi det var da det begynte å komme populærmusikk inn i filmene. Anslaget til Casino Royale er nesten en musikkvideo. Man hører hele sangen, mens man ser animasjon som har med handlingen å gjøre. På 1990-tallet ble det mye lydeffekter blandet med musikken. Dette ser vi helt klart i mange av actionscenene. Siden det er brukt så mye doxal musikalsk parafrase og litt mickey mousing, ser man at dette er klassisk Hollywood-filmmusikk.

Konklusjon

Det jeg har lært ut i fra å jobbe med denne analysen er at sammensetningen mellom det stilistiske og formelle system er viktig for helheten i filmen. Jeg har også sett bruken av forskjellig type musikk for å understreke eller forsterke det narrative, og at det er lagt mye mer tanke bak hvordan en scene er bygd opp enn det man kanskje tenker på når man ser på en film til vanlig.

Kilder

http://en.wikipedia.org/wiki/James_bond_theme

[http://no.wikipedia.org/wiki/Casino_Royale_\(2006\)](http://no.wikipedia.org/wiki/Casino_Royale_(2006))

Filmvitenskapkompendium

(http://webarkiv.net/dokumenter/Filmvitenskap_Kompendium2012.pdf)